

Ἡ ἀποθέωση τοῦ λαϊκισμοῦ

τοῦ Παναγιώτη Μποκοβοῦ

Ο λαϊκισμός ἐπελαύνει ἀκάθεκτος στή χώρα μας, πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις, ὑποσχόμενος τὰ πάντα στοὺς πάντες, χωρὶς ντροπὴ καὶ συστολή. Ἐκπορεύεται, ἐνόψει πιθανῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἀπὸ ὅλα τὰ κόμματα, τὰ στελέχη τους, τοὺς βουλευτὲς καὶ τοὺς πολιτευτὲς. Συμπαρασύρει στὸ πανηγύρι τῶν θελκτικῶν ὑποσχέσεων, τοὺς πάντοτε πρόθυμους συνδικαλιστὲς, δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ἐνίοτε ἀκόμη καὶ κληρικούς. Εἶναι ἀπόλυτος, παντογνώστης καὶ κατηγορηματικός ἀπὸ κάθε ἄποψη καὶ γι' αὐτὸ δὲν δέχεται καμμία ἀμφισβήτηση στὰ λεγόμενά του, τὰ ὅποια δὲν θέλει νὰ συζητήσει μὲ κανένα. Σπάνια τεκμηριώνει τὰ ὑποσχόμενα, ὡς πρὸς τὶς δυνατότητες πραγματοποίησης τους, ἀκόμη πῶ σπάνια παραθέτει τὸ οἰκονομικὸ κόστος πού θά ἀπαιτήσει ἢ ὑλοποίησή τους.

Συνήθως, ὅσον ἀφορᾷ τὸ κόστος τῶν προτεινόμενων –φιλολαϊκῶν πάντοτε– μέτρων, ἀπαντᾷ μὲ ἓνα σύνθημα τοῦ τύπου «λεφτὰ υπάρχουν», τοῦ Γ. Παπανδρέου τὸ 2009 ἢ «θὰ πάρουμε ἀπὸ τοὺς πλούσιους» πού ἐκτοξεύει σήμερα ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ΣΥΡΙΖΑ, πού βέβαια δὲν συνιστοῦν ἀπάντηση στή θανατηφόρα ἐρώτηση «πού θὰ βρεῖτε τὰ λεφτὰ;». Τὸ κακὸ εἶναι ὅτι οἱ πολῖτες στήν Ἑλλάδα εἶναι εὐπιστοί: ἀποδέχονται τὰ συνθήματα πού τοὺς ἀρέσουν, πού ἱκανοποιοῦν τὶς ἀνάγκες τους, πού θὰ γεμίσουν τὶς τσέπες τους μὲ λεφτὰ. Θυμᾶμαι τὸ πράσινο βιβλίο-κυβερνητικὸ πρόγραμμα πού εἶχε κυκλοφορήσει ὁ ἰδρυτὴς τοῦ ΠΑΣΟΚ τὸ 1981 καὶ μὲ τὸ ὅποιο κέρδισε τὶς ἐκλογές: ὑποσχόταν τὰ πάντα, ἀνὰ συντεχνία, ἀνὰ νομὸ, ἀνὰ πόλη, ἀνὰ χωριό. Θαύμαζαν οἱ πολῖτες τὴ γαλαντομία καὶ τὴ γενναιοδωρία τοῦ Α. Παπανδρέου καὶ ἔλεγαν καὶ τὰ μισὰ νὰ κάνει, θὰ εἴμαστε πολὺ καλά. Καὶ ὄντως ἔκανε πολλὰ: διόρισε χιλιάδες στὸν εὐρύτερο δημόσιο τομέα, μοίρασε λεφτὰ δανειζόμενος ἀπὸ τὶς ἀγορές χωρὶς μέτρο καὶ τὸ χειρότερο: δίδαξε τὸν ἄκρατο λαϊκισμό στὰ στελέχη του πού τὸν ἐφάρμοσαν μὲ μεγάλη ἐπιτυχία, τὴν ὥστε νὰ προσχωρήσει σὲ αὐτόν καὶ ἡ ΝΔ καὶ ὄλοι μαζί, τὰ δύο κόμματα, οἱ κυβερνήσεις τους, οἱ ὑπουργοί, οἱ συνδικαλιστὲς, νὰ μᾶς ρίξουν –χώρα καὶ πολῖτες– στὸ βάραθρο τῆς χρεωκοπίας, ἀπὸ τὸ ὅποιο παλεύουμε τέσσερα χρόνια γιὰ νὰ βγοῦμε.

Ὁ λαϊκισμός εἶναι ἡ κατάρα τῆς φυλῆς μας ἀνὰ τοὺς αἰῶνες: στήν ἄμεση δημοκρατία τῆς Ἀθήνας, κυριαρχοῦσαν στίς συνελεύσεις τοῦ Δήμου καὶ στὰ ἄλλα ὄργανά τους, οἱ δημαγωγοὶ πού ἦταν ἀκαταμάχητοι λαϊκιστὲς. Αὐτοὺς πίστευαν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἐξόριζαν νικηφόρους στρατηγούς, συγγραφεῖς τραγωδιῶν καὶ ἱστορίας, δίκαιους πολῖτες, ἀρχιτέκτονες-γλύπτες, γιατί στέκοταν ἐμπόδιο στὰ σχέδια τῶν δημαγωγῶν. Ἐχὼ τὴν ἄποψη ὅτι οἱ νεότεροι-σημερινοὶ πολιτικοὶ τῆς χώρας μας καὶ ἐπιφανεῖς λαϊκιστὲς, ξεπέρασαν τοὺς Ἀθηναίους δημαγωγούς καὶ προγόνους τους.

Τὰ ὅσα εἶπε πρόσφατα ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ΣΥΡΙΖΑ, ἀπὸ τὸ –πολιτικό– βῆμα τῆς Διεθνούς Ἐκθεσης Θεσσαλονίκης, ἦταν ἡ ἀποθέωση τοῦ λαϊκισμοῦ καὶ τῆς ἀναίδειας, γιατί πρόκειται γιὰ συρραφὴ ὑποσχέσεων-ψεμάτων πού δὲν μποροῦν νὰ πραγματοποιηθοῦν λόγῳ ὑψηλοῦ καὶ δυσβάστακτου κόστους, ἀφοῦ λεφτὰ δὲν υπάρχουν, ἔστω ὀλίγα. Κοστολόγησε αὐθαίρετα τὰ

Ἡ συνέχεια στήν τελευταία σελίδα

Η συνέχεια από την πρώτη σελίδα

Η αποθέωση του λαϊκισμού

του Παναγιώτη Μποκοβού

μέτρα που θα πάρει αν θα γίνει κυβέρνηση, σε 11,5 δισευρώ, χωρίς βέβαια να εξηγήσει που θα βρει τόσα λεφτά, δεδομένου ότι παράλληλα θα καταργήσει τον ΕΝΦΙΑ, θα μειώσει τους φόρους και θα προσφέρει στους άνεργους δωρεάν σπίτι, φαγητό, ρεύμα, νερό, θέρμανση και κάποιο μικρό χαρτζιλίκι για το φραπεδάκι στην καφετέρια, δημιουργώντας έτσι ένα νέο επάγγελμα, του άνεργου, όπως προσφυώς το χαρακτήρισε πριν λίγες ημέρες στο χρονογράφημά της η κυρία Αλεξάνδρα Στεφανοπούλου.

Τό Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, εκτίμησε το κόστος των ανακοινωθέντων μέτρων σε 17,5 δισευρώ που ανεβαίνουν στα 27,5 δισευρώ αν πραγματοποιηθεί η σεισάχθεια, δηλαδή το χάρισμα ιδιωτικών χρεών. Που θα βρεθούν τόσα λεφτά, μόνο οι μάγοι του ΣΥΡΙΖΑ γνωρίζουν, ενώ κάποιοι δικοί τους οικονομολόγοι άμφισβητούν τη δυνατότητα εξεύρεσης. Έστω των 11,5 δισευρώ. Ταυτόχρονα ξιφούληξαν οι συνιστώσες του ΣΥΡΙΖΑ για να έρμηνεύσουν και να επεκτείνουν τις υποσχέσεις του – άμφισβητούμενου – αρχηγού τους, ενώ βουλευτές του στά κανάλια, όμιλούν και διαπληκτίζονται με τους λοιπούς προσκεκλημένους ως προς το ύψος του άφορολόγητου εισοδήματος, ως προς το θέμα της επιστροφής στη δραχμή, ως προς την έξοδο της χώρας από το ΝΑΤΟ και βέβαια για τον τρόπο συσπείρωσης των χωρών του Νότου ενάντια στις χώρες του Βορρά, με στόχο την ποδηγέτηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή τη διάλυσή της. Θαυμάζουμε το θράσος του 2% της οικονομίας της ΕΕ να ήγηθεί του Νότου, δηλαδή της Γαλλίας, Ιταλίας, Ισπανίας και να κοντράρει την πρώτη οικονομική δύναμη της Ευρώπης, τη Γερμανία.

Στόν λαϊκισμό, όφειλουν να απαντήσουν οι πολίτες με περίσκεψη για να δουν πώς τούς κοροϊδεύουν άπατεώνες πολιτικοί με παχιά λόγια, που είναι ανίκανοι για αναπτυξιακά έργα. Νά επιστρέψουν στο πρόσφατο παρελθόν ή να ενημερωθούν γι' αυτό οι νεότεροι, ώστε να αντιληφθούν ότι οι λαϊκιστές με τις εξωπραγματικές υποσχέσεις τους, όδηγησαν τη χώρα στη χρεωκοπία. Παράλληλα η ΝΔ όφειλε να κάνει ανοίγματα για να ξαναγίνει ή μεγάλη κεντροδεξιά παράταξη, καθώς και τό ΠΑΣΟΚ για να οργανώσει την κεντροαριστερά. Όλοι μαζί όφείλουμε να σώσουμε τη χώρα και την οικονομία από τούς νέους ανεργμάλιστα λαϊκιστές.